

мотиви самореалізації – прагнення до пізнання, набуття нових знань і навичок, інтерес до певної галузі знань, пізнання самого себе, можливість творчого самовираження; мотиви досягнення – прагнення успіху, досягнення мети, бажання знаходити і вирішувати проблеми, отримання задоволення від навчання; мотиви приналежності – спілкування з видатними вченими і педагогами, робота в наукових колективах; мотиви статусу – отримання професійної освіти, бажання посісти гідне місце у суспільстві, бажання знайти високооплачувану роботу, стати професіоналом [2, с. 85].

Серед вказаних мотивів початкової діяльності одним із ключових є мотив досягнення – прагнення до успіху, досягнення мети. Він визначається як бажання відповідати найвищим критеріям і процвітати в умовах конкуренції, як прагнення досягати поставлених цілей найбільш ефективно.

На розвиток мотивів здобувачів вищої освіти впливає атмосфера навчального закладу, особистість викладача, форми і методи навчальної роботи. Проте, досить важливими є також матеріальні мотиви – можливість отримати додаткову винагороду за навчальну діяльність (оцінку, матеріальне заохочення у вигляді стипендії, грант, зниження вартості навчання тощо). Ці мотиви, як правило, не існують окремо від інших аспектів, зокрема, інтересу до змісту діяльності та прагнення досягти успіху. Матеріальні мотиви є цементуючими, підсилюючими факторами.

Проведене у соціальній мережі опитування серед здобувачів вищої освіти засвідчило, що майже для 2/3 основним мотивом до навчальної діяльності є матеріальна складова, а вже потім відповідно мотиви самореалізації та мотиви статусу, мотиви досягнення та мотиви приналежності.

Зазначене дає нам підстави стверджувати, що матеріальне стимулювання може сприяти посиленню мотивації до навчальної діяльності тільки в тому випадку, якщо у студентів є інтерес до даного виду діяльності, прагнення отримати новий досвід, а також самореалізуватися.

Щодо рекомендацій із вдосконалення навчальної роботи зі здобувачами вищої освіти науковцями пропонується розгляд можливості одноразових матеріальних виплат для студентів контрактної форми навчання, а також призначення стипендій за навчальну, науково-дослідну, організаційну роботу.

Список використаних джерел:

1. Асмолов А. Г. Психология личности : принципы общепсихологического анализа. М. Изд-во МГУ. 2005. 367 с.
2. Матерова А. В. Мотивационный аспект совершенствования научно-исследовательской деятельности студентов технических специальностей. Вектор науки ТГУ. 2010. № 2 (2). С. 84–87.

Науковий керівник: Тараненко Г.Г., к.пед.н., доцент кафедри СГН

М.Ф.СИДОРЕНКО – ОРГАНІЗАТОР САДІВНИЦТВА НА ПІВДНІ УКРАЇНИ

Нестерчук А.М., *nastyanesterchuk5@gmail.com*

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Ім'я Михайла Федоровича Сидоренка – видатного українського вченого, засновника інституту зрощуваного садівництва Аграрної академії наук, заслуженого діяча науки, заслуженого агронома України, Героя Соціалістичної Праці – одне з почесних і шанованих на Мелітопольщині.

Михайло Федорович Сидоренко народився 12 липня 1902 року на хуторі Сидорівщині (тепер село Великобагачанського району Полтавської області) в селянській родині, в якій мав семеро братів та двох сестер.

З 1928 року Сидоренко М.Ф. навчається в Полтавському плодоягідному сільськогосподарському інституті. У 1932 році закінчив навчання в інституті і одержав спеціальність «агроінженер, організатор плодоягідного господарства». За рішенням ЦК КП України його назвали директором створеної в 1930 році Мелітопольської дослідної садстанції. За короткий строк у результаті селекційної роботи було виявлено кращі сорти плодових і ягідних культур, створено гібридний фонд, відібрано перспективні гібридні форми, які рекомендовувалися до районування та державного випробування [1, с. 367].

Особлива увага приділялася впровадженню у виробництво досягнень садівницької науки й практики. Завдяки просвітницькій діяльності наукових співробітників, незважаючи на фінансові труднощі початку 30-х років, у південних районах Запорізької області збільшилась кількість плодових насаджень, і садівницька галузь стала прибутковою.

Однак перспективна робота науковців на чолі з М. Ф. Сидоренком була зупинена Великою Вітчизняною війною. Першим успіхом науковців у післявоєнний період стало районування в зоні Степу ряду сортів черешні. Серед них – такі сорти як Валерій Чкалов, Дніпровка, Присадибна, Скороспілка, вишні Мелітопольська десертна, суниця Мелітопольська рання.

З другої половини 50-х років Михайло Федорович займається селекцією персика, створив гібридний фонд, передав до державного сорто випробування 9 сортів персика. Створені за його участю сорти персика Августовський та Новина Степу одержали золоті медалі на міжнародних виставках в Ерфурті (Німеччина) [2, с. 123-128].

Завдяки впровадженню наукових розробок в 1953 році урожайність кісточкових культур становила 102 ц/га, а зерняткових у 1957 році – 126,7 ц/га [3, с. 5].

Враховуючи перспективи зрошення на півдні України, завдяки наполегливості і цілеспрямованості М. Ф. Сидоренка, у 1972 році Мелітопольську дослідну станцію садівництва було перетворено в Науково-дослідний інститут зрошуваного садівництва (зараз Інститут зрошуваного садівництва УААН).

За результатами досліджень М. Ф. Сидоренка опубліковано понад 30 наукових та науково-популярних робіт. Понад 100 його статей надруковано у місцевій пресі та союзних виданнях. Михайло Федорович Сидоренко був нагороджений двома орденами Леніна, двома орденами Трудового Червоного Прапора, чотирма воєнними медалями, Почесною Грамотою Верховної Ради Дагестанської АРСР. Крім всього він ще був кандидатом сільськогосподарських наук, Заслуженим агрономом України (1962), Заслужений діяч науки УРСР (1969), Герой Соціалістичної Праці (1971).

Список використаних джерел

1. Кто есть кто на Мелитопольщине: информационно-библиографический сборник. Х.: Факт, 2004. 520 с.
2. Сидоренко М.Ф. Сад душі не відпускає. Запоріжжя: ЗДУ, 2002. 148 с.
3. Черешнева Мекка. Запорізька Правда. 2002. 11 липня. С. 5.

Науковий керівник - Михайлов В.В., к.і.н., старший викладач кафедри СГН

ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ МОВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Нестерчук А.М., *nastyanesterchuk5@gmail.com*

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Однією з найважливіших проблем сучасної лінгвістики є дослідження комунікативної взаємодії індивідів (жінка-чоловік) у співвідношенні з параметрами мови. Гендерний статус